

Warszawa, dnia 24 stycznia 2006 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich

Prof. dr hab. Andrzej ZOLL

RPO-523221-X/06/TS

00-090 Warszawa Tel. centr. 0-22 551 77 00

Al. Solidarności 77 Fax 0-22 827 64 53

Pan
Kazimierz MARCINKIEWICZ

Prezes Rady Ministrów

Środki masowego przekazu podniosły sprawę konsekwencji braku od dnia 23 grudnia 2005 r. organu wykonawczego Miasta Stołecznego Warszawy (vide np.: J. Pilczyński, Nie ma Prezydenta - nie ma pełnomocnictw, „Rzeczpospolita” z dnia 18 stycznia 2006 r.). Należy zgodzić się z poglądem prezentowanym w mediach, że złożone w dniu 22 grudnia 2005 r. pisemne oświadczenie Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego o rezygnacji z pełnienia funkcji Prezydenta M. St. Warszawy, skutkuje wygaśnięciem mandatu z momentem jego złożenia, niezależnie od daty podjęcia przez Radę M. St. Warszawy uchwały stwierdzającej wygaśnięcie tego mandatu (skutek *ex tunc*).

Przedłużanie się tego stanu budzić musi zaniepokojenie. W gestii organu wykonawczego Miasta leży bowiem wiele kompetencji, które mają bezpośredni lub pośredni wpływ na prawa i wolności obywateli. Chodzi tu przede wszystkim o uprawnienia Prezydenta M. St. Warszawy do wydawania decyzji w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej oraz kompetencje do kierowania sprawami bieżącymi i reprezentowania Miasta na zewnątrz. Wprawdzie, według doniesień mediów, Prezydent M. St. Warszawy udzielił szerokich pełnomocnictw Sekretarzowi Miasta, jednak w związku ze zrzeczeniem się przez Pana Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego mandatu Prezydenta M. St. Warszawy - pełnomocnictwa te wygasły, podobnie jak pełnomocnictwa udzielone przez Pana Prezydenta wcześniej - w różnych sprawach innym osobom funkcyjnym. Jeżeli bowiem istnieje *vacat* na stanowisku piastuna funkcji organu administracji, nikt nie jest upoważniony do

działania w imieniu nieistniejącego organu. Pogląd taki przyjmowany jest zarówno w orzecznictwie sądownoadministracyjnym, jak i w doktrynie (por. np. wyrok NSA z dnia 11 września 1992 r., sygn. akt IV SA 404/92, por. też W. Chróścielewski, J. P. Tarno, Postępowanie administracyjne i postępowanie przed sądami administracyjnymi, Warszawa 2004, s. 155). Wskazać należałoby także na stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego wyrażone w postanowieniu z dnia 19 stycznia 2006 r. (sygn. akt II GSK 67/05), że niepowołanie nowego składu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji spowodowało utratę jej zdolności sądowej, zatem ani istniejące formalnie organy Rady ani ich pełnomocnicy, nie mają legitymacji do stawania w imieniu Rady przed sądami.

W powyższej sytuacji, wszelkie decyzje wydane „z upoważnienia Prezydenta M. St. Warszawy”, dotknięte są wadą nieważności lub też są tzw. nieaktami, czyli aktami wykazującymi tylko pozory decyzji administracyjnych, z uwagi na fakt, iż nie pochodzą od organu administracji publicznej. Istnieje więc zagrożenie, że decyzje wydane od dnia 23 grudnia 2005 r., na mocy których przyznano obywatelom prawa lub nałożono na nich obowiązki, będą eliminowane z obrotu prawnego w drodze postępowania administracyjnego lub sądownoadministracyjnego, zaś w przypadku uznania ich za nieakty, te *quasi* decyzje nie będą respektowane np. przez sądy powszechne. Należy także zwrócić uwagę na aspekt dotyczący konieczności wypłaty odszkodowań osobom, które poniosą szkodę przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej, polegające na wydaniu wadliwych decyzji czy też aktów wykazujących tylko pozory decyzji administracyjnych (art. 417 w związku z art. 417¹ § 2 i § 3 Kodeksu cywilnego). Niezależnie od tego, w interesie samej administracji publicznej leży, aby mogła ona działać w sposób zgodny z prawem i prawnie skuteczny.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. nr 14 poz. 147) zwracam się do Pana Premiera z uprzejmą prośbą o pilne rozważenie możliwości powołania tymczasowego organu wykonawczego Miasta Stołecznego Warszawy, stosownie do art. 28f ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.).

/-/